

Вулиця мокра морок ліхтар
Відблиски світла випадок кут
Ковнір піднявши рухається цар
Ходить ходою бризкає жмут

Зрідка візник торохтить нудливо
Зник знову тихо краплить
Мариться ліжка знемога злива
Серце мовчить

Автомобіль в нім заснулий сідок
Парасолька повія вітер проникає
Зроблю ще крок
Скрикує.

15. IX. 1914. Київ

[З книги «Дерзання»:](#)

Текст наводиться за збірником [«Михайль Семенко. Поезії», 1990](#).